श्रीः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

श्रीवण्शठकोप श्रीवेदान्तदेशिक यतीन्द्र महादेशिकैरनुगृहीतम्

॥ श्रीदयासागरशतकम् ॥

*This document** *has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using LaTeX and the **skt** font.

श्रीः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

॥ श्रीदयासागरशतकम् ॥

श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

लक्ष्मीनृसिंहं संपूर्णं वैकुण्ठनिलयं गुरुम्।
नित्यैर्मुक्तैश्च संसेव्यं दयासागरमाश्रये॥ १ ॥

भक्तानां शत्रुहन्तारं भक्तानामभयङ्करम्।
धर्माणां स्थापकं दक्षं दयासागरमाश्रये॥ २ ॥

शत्रुशैलदलद्वज्रं भक्तरक्षणदीक्षितम्।
नन्तृपापदहद्वह्निं दयासागरमाश्रये॥ ३ ॥

स्वर्णच्छायसटायुक्तं स्मितदंष्ट्रं सुरोचिषम्।
सुवर्णवस्त्रसंवीतं दयासागरमाश्रये॥ ४ ॥

लक्ष्मीसंयुक्तवामोरुं लक्ष्म्यालिङ्गितपार्श्वकम्।
लक्ष्म्या दर्शितपादाब्जं दयासागरमाश्रये॥ ५ ॥

तापनीयसुसंवेद्यं सतां तापविमोचनम्।
प्रपन्नाभयदातारं दयासागरमाश्रये॥ ६ ॥

सुपर्णरथमारूढं काङ्क्षितार्थफलप्रदम्।
कल्याणगुणसंपूर्णं दयासागरमाश्रये॥ ७ ॥

मनुष्यदेहिनं कण्ठादूर्ध्वं सिंहमुखोज्ज्वलम्।
अत्यद्भुतं रूपवन्तं दयासागरमाश्रये॥ ८ ॥

शङ्खचक्रादिसंदीप्तं किरीटमकुटोज्ज्वलम्।
सर्वभूषणसंयुक्तं दयासागरमाश्रये॥ ९ ॥

देवदानवसामान्यं देवदानवरक्षकम्।
देवदानवसंसेव्यं दयासागरमाश्रये॥ १० ॥

प्रह्लादरक्षणोद्युक्तं यदृच्छानृहरिं तदा।
स्तम्भेऽवतीर्णं शत्रुघ्नं दयासागरमाश्रये॥ ११ ॥

प्रह्लादप्रार्थनातुष्टं लक्ष्म्या युक्तं तदासने।
पितृदेवार्चितं शान्तं दयासागरमाश्रये॥ १२ ॥

प्रह्लादमभिषिच्याशु सन्तुष्टं भक्तरक्षणात्।
सर्वैश्च संस्तुतं भक्तैर्दयासागरमाश्रये॥ १३ ॥

संवीक्ष्य सर्वान् तत्रस्थान् गच्छन्तं परमं पदम्।
सर्वैः सुरनरैर्दृष्टं दयासागरमाश्रये॥ १४ ॥

आचार्यप्रार्थनाप्रीतमर्चारूपं रमाहरिम्।
अहोबिलेऽवतीर्णं तं दयासागरमाश्रये॥ १५ ॥

देवताराधितं सम्यक् स्मरन्तं लोकपालनम्।
रमावचनसन्तुष्टं दयासागरमाश्रये॥ १६ ॥

यतिरूपधरं पश्चात् चिन्तयन्तं कलौ तदा।
सञ्चारदक्षं सर्वज्ञं दयासागरमाश्रये॥ १७ ॥

आहूय श्रीनिवासार्यं कृत्वा सन्यासिनं गुरुम्।
शङ्खचक्रादिदातारं दयासागरमाश्रये॥ १८ ॥

यतिवर्यं तु तं कृत्वा लोकरक्षणकारणात्।
रमालोलं दत्तवन्तं दयासागरमाश्रये॥ १९ ॥

आदिवण्शठकोपाख्ययतीन्द्रेणार्चितं मुदा।
मालोलं क्षेमदातारं दयासागरमाश्रये॥ २० ॥

मुमुक्षुभिस्तु जिज्ञास्यं मालोलं सर्वकारणम्।
शास्त्रैरेव हि संवेद्यं दयासागरमाश्रये॥ २१ ॥

ज्ञानानन्दमयं बोध्यं रमयाऽऽपद्धनं हरिम्।
हिरण्यनिधिमाश्चर्यं दयासागरमाश्रये॥ २२ ॥

सच्छब्दवाच्यं मासिंहं सङ्कल्पाश्रयमादितः।
उपास्यं सर्वकामेन दयासागरमाश्रये॥ २३ ॥

अनन्तानन्दमाहात्म्यं सर्वानन्दकरं शुभम्।
वाचामगोचरम् प्राप्यम् दयासागरमाश्रये॥ २४ ॥

रविमण्डलमध्यस्थं स्वर्णकेशं रमाहरिम्।
पद्मनेत्रं स्वर्णनखं दयासागरमाश्रये॥ २५ ॥

आसमन्तात् काशमानं सर्वकारणकारणम्।
भुक्तिमुक्तिप्रदातारं दयासागरमाश्रये॥ २६ ॥

सर्वप्राणनकर्तारं परमात्मानमीश्वरम्।
रमासिंहं नतार्तिघ्नं दयासागरमाश्रये॥ २७ ॥

स्वदीप्त्या सूर्यनक्षत्रे भासयन्तं सदोज्ज्वलम्।
विशुद्धचित्तसंवेद्यं दयासागरमाश्रये॥ २८ ॥

इन्द्रप्राणतनुं प्राज्ञं सर्वाधारं जगत्पतिम्।
माहरिं प्रणतैः प्राप्यं दयासागरमाश्रये॥ २९ ॥

सर्वात्मकं सदा वन्द्यं सर्वशास्त्ररसायनम्।
रमालोलं शान्तिकरं दयासागरमाश्रये॥ ३० ॥

चराचरं नाशयन्तं मृत्योरपि विनाशकम्।
मृत्युमृत्युं शुभाराध्यं दयासागरमाश्रये॥ ३१ ॥

अक्ष्याधारतयोपास्यं सुखरूपमनामयम्।
रमानृसिंहमद्रीशं दयासागरमाश्रये॥ ३२ ॥

सर्वान्तर्यामिणं सिंहं सर्वलोकनिवासिनम्।
रक्षापेक्षां काङ्क्षमाणं दयासागरमाश्रये॥ ३३ ॥

अदृश्यं सर्वभूतानां दृश्यं मालोलसन्निधौ।
मालोलकल्पकं दीप्तं दयासागरमाश्रये॥ ३४ ॥

वैश्वानरात्मशब्दोक्तं मूर्ध्नाविष्टत्रिविष्टपम्।
लक्ष्मीहरिं त्वर्कनेत्रं दयासागरमाश्रये॥ ३५ ॥

आकाशभूम्याद्याधारं मुक्तप्राप्यं रमाहरिम्।
विद्योतमानं सर्वज्ञं दयासागरमाश्रये॥ ३६ ॥

भूमानं सर्वभूयांसं रमाश्लिष्टतनुं हरिम्।
सर्वकामदुघं श्रेष्ठं दयासागरमाश्रये॥ ३७ ॥

अक्षरं सर्वदाऽभिन्नं श्रिया जुष्टं नतेष्टदम्।
प्रकृतेर्धारकं नित्यं दयासागरमाश्रये॥ ३८ ॥

उपासने कर्मभूतं प्रपत्तौ च रमापतिम्।
चतुर्मुखस्य जनकं दयासागरमाश्रये॥ ३९ ॥

दहराकाशनामानं गुणाष्टकविभूषितम्।
मालोलं हृदयान्तःस्थं दयासागरमाश्रये॥ ४० ॥

अङ्गुष्ठप्रमितं हृद्यं दिव्यमङ्गलविग्रहम्।
मालोलं मनुजैर्ध्येयं दयासागरमाश्रये॥ ४१ ॥

देवैर्वस्वादिभिः सेव्यमादित्याकृतिदेहिनम्।
वस्वादिपददातारं दयासागरमाश्रये॥ ४२ ॥

भक्तियोगविहीनानां शरणागतिकाङ्क्षिणाम्।
मालोलं मुक्तिदं प्रीतं दयासागरमाश्रये॥ ४३ ॥

लीलायै हि जगत् सर्वं स्रष्टारं तु रमापतिम्।
देहिनामन्नदातारं दयासागरमाश्रये॥ ४४ ॥

नताब्राह्मणचण्डालरक्षणे बद्धकङ्कणम्।
रमानरहरिं सेव्यं दयासागरमाश्रये॥ ४५ ॥

सर्वयज्ञसमाराध्यं सर्वयज्ञहविर्भुजम्।
सर्वस्य फलदातारं दयासागरमाश्रये॥ ४६ ॥

अन्नदं वसुदं भद्रं पुत्रं चार्थिनां सताम्।
मालोलं पद्मपत्राक्षं दयासागरमाश्रये॥ ४७ ॥

गद्यश्रवणसन्तुष्टं पञ्चस्तवकृतादरम्।
रमासल्लापसम्मोदं दयासागरमाश्रये॥ ४८ ॥

नतापदपहर्तारं सर्वानन्दप्रदं सताम्।
रमया चोदितं सम्यक् दयासागरमाश्रये॥ ४९ ॥

विवाहे श्रीनिवासस्य भोक्तारं मन्दिरे शुभे।
रामचन्द्रार्चितपदं दयासागरमाश्रये॥ ५० ॥

गरुडाद्रिगुहावासं वेदान्तद्वयमन्दिरम्।
सर्वकर्मसमाराध्यं दयासागरमाश्रये॥ ५१ ॥

पक्षीन्द्रकरविन्यस्तपादद्वन्द्वं रमाहरिम्।
अर्चायामत्र संसेव्य दयासागरमाश्रये॥ ५२ ॥

आदिवण्शठकोपाख्ययतिवर्येण पूजितम्।
गजाश्वरथसंपन्नं दयासागरमाश्रये॥ ५३ ॥

पत्तनग्रामनगरसञ्चारोत्सुकमादरात्।
मालोलं वसुदातारं दयासागरमाश्रये॥ ५४ ॥

वाञ्छितार्थप्रदातारं वरदाभयशोभितम्।
ऐश्वर्यादि ददच्छ्रीशं दयासागरमाश्रये॥ ५५ ॥

नारायणयतीन्द्रेण पूजितं परया मुदा।
सञ्चारे फलदातारं दयासागरमाश्रये॥ ५६ ॥

पराङ्कुशयतीन्द्रेण विचरन्तं महीतले।
सद्भिस्सम्पूजितं सम्यक् दयासागरमाश्रये॥ ५७ ॥

श्रीनिवासमुनिं पश्चादभिषिच्य मठे शुभे।
नन्दन्तं रमया सार्धं दयासागरमाश्रये॥ ५८ ॥

पञ्चमे रत्नपीठे तु स्थापितेन शठारिणा।
सञ्चरन्तं यतीन्द्रेण दयासागरमाश्रये॥ ५९ ॥

पराङ्कुशेन मुनिना गुहावासाभिलाषिणा।
आराधितं रमालोलं दयासागरमाश्रये॥ ६० ॥

सप्तमे शठकोपेन सर्वतत्त्वार्थवेदिना।
पूजितं गरुडाद्रीशं दयासागरमाश्रये॥ ६१ ॥

पराङ्कुशयतीन्द्रं तं त्वभिषिच्यासने शुभे।
लक्ष्मीनरहरिं प्रीतं दयासागरमाश्रये॥ ६२ ॥

नारायणयतीन्द्रं तं नवमास्थानमण्डनम्।
कृत्वाऽऽनन्देन पूर्णाक्षं दयासागरमाश्रये॥ ६३ ॥

दशमे शठकोपाख्ययतीन्द्रमभिषिच्य च।
पीठे नरहरिं तुष्टं दयासागरमाश्रये॥ ६४ ॥

एकादशास्थानवर्ये श्रीनिवासमुनिं तदा।
अभिषिच्य च सन्तुष्टं दयासागरमाश्रये॥ ६५ ॥

द्वादशास्थानपीठे तु नारायणयतिं पुनः।
अभिषिच्यात्मसन्तुष्टं दयासागरमाश्रये॥ ६६ ॥

त्रयोदशे मठास्थाने वीररघ्वीड्यतिं तदा।
संस्थाप्य मुदमापन्नं दयासागरमाश्रये॥ ६७ ॥

चतुर्दशास्थानपीठे नारायणमुनिं स्थितम्।
संवीक्ष्य तुष्टं मालोलं दयासागरमाश्रये॥ ६८ ॥

कल्याणवीररघ्वीशमभिषिच्य वरासने।
उज्जीवयन्तं सर्वांस्तान् दयासागरमाश्रये॥ ६९ ॥

षोडशास्थानसंयुक्तं शठकोपमुनिं पुनः।
संवीक्ष्य तुष्टहृदयं दयासागरमाश्रये॥ ७० ॥

वीरराघववेदान्तयतिवर्येण पूजितम्।
मालोलं मल्लिकामालं दयासागरमाश्रये॥ ७१ ॥

नारायणयतीन्द्रेण पूजितं पुरुषोत्तमम्।
रमाहरिं त्रयीदीपं दयासागरमाश्रये॥ ७२ ॥

श्रीनिवासयतीन्द्रेण पूजितं कमलाहरिम्।
नताभीष्टप्रदातारं दयासागरमाश्रये॥ ७३ ॥

वीररघ्वीड्यतीन्द्रेण सञ्चरन्तं पुरात् पुरम्।
शिष्यानाप्तांश्च रक्षन्तं दयासागरमाश्रये॥ ७४ ॥

एकविंशेऽभिषिच्याशु पराङ्कुशयतिं तदा।
चोदयन्तं रक्षणाय दयासागरमाश्रये॥ ७५ ॥

नारायणयतीन्द्रेण लोकविख्यातकीर्तिना।
आराधितं रमालोलं दयासागरमाश्रये॥ ७६ ॥

त्रयोविंशास्थानवन्तं वीररघ्वीण्मुनिं शुचिम्।
विचरन्तं पुरस्कृत्य दयासागरमाश्रये॥ ७७ ॥

पराङ्कुशयदुत्तंसावरजेनार्चितं मठे।
रमाहरिं त्रिनेत्रं च दयासागरमाश्रये॥ ७८ ॥

पञ्चविंशे मठास्थाने श्रीनिवासमुनिं शुभे।
स्थापितं वीक्ष्य नन्दन्तं दयासागरमाश्रये॥ ७९ ॥

रङ्गनाथयतीन्द्रेण स्वर्णपुष्पैः समर्चितम्।
सर्वकामप्रदातारं दयासागरमाश्रये॥ ८० ॥

वीरराघववेदान्तयतिवर्यसुसत्कृतम्।
मनःपङ्कजमन्त्रस्थं दयासागरमाश्रये॥ ८१ ॥

रङ्गनाथशठार्याख्ययतिवर्यमनोगतम्।
अन्तिमस्मृतिदातारं दयासागरमाश्रये॥ ८२ ॥

पराङ्कुशरघूत्तंसावरजेन यतीन्दुना।
स्वर्चितं तु रमालोलं दयासागरमाश्रये॥ ८३ ॥

श्रीनिवासाख्यवेदान्तयतिवर्यमनोगतम्।
रत्नडोलालसन्मूर्तिं दयासागरमाश्रये॥ ८४ ॥

श्रीनारायणवेदान्तयतिमानसपङ्कजे।
विहरन्तं रमाकान्तं दयासागरमाश्रये॥ ८५ ॥

वीररघ्वीड्यतीशानचित्तपङ्कजभास्करम्।
मालोलं सुजनाराध्यं दयासागरमाश्रये॥ ८६ ॥

शठकोपमुनिश्रेष्ठचित्ततीर्थाभिषेचितम्।
स्मरतां सर्वदातारं दयासागरमाश्रये॥ ८७ ॥

शठारिरामावरजचित्तदेशपदाम्बुजम्।
सुलभं सर्वभूतानां दयासागरमाश्रये॥ ८८ ॥

रङ्गनाथयतिश्रेष्ठचित्तागारसुखोषितम्।
सर्वदा सर्वदातारं दयासागरमाश्रये॥ ८९ ॥

षट्त्रिंशपीठमारूढं श्रीनिवासयतिं जवात्।
दृष्ट्वा सन्तुष्टहृदयं दयासागरमाश्रये॥ ९० ॥

वीररघ्वीट्शठारातियतिवर्यार्चितं तदा।
सुप्रीतं तु रमालोलं दयासागरमाश्रये॥ ९१ ॥

श्रीनिवासशठारातिमनोनयनवर्धनम्।
दुरापं नमतां प्राप्यं दयासागरमाश्रये॥ ९२ ॥

पराङ्कुशेन यतिना पूजितं चम्पकादिभिः।
सन्तुष्टं रमया सार्धं दयासागरमाश्रये॥ ९३ ॥

रङ्गनाथशठारातियतिवर्यमनोरथे।
स्थितं मालोलसिंहं तं दयासागरमाश्रये॥ ९४ ॥

लक्ष्मीनृसिंहशठजिद्यतिराजसमर्चितम्।
सुशीलाचारसन्तुष्टं दयासागरमाश्रये॥ ९५ ॥

श्रीरङ्गशठकोपश्रीयतिवर्यमनोहरम्।
भाष्यश्रवणसन्तुष्टं दयासागरमाश्रये॥ ९६ ॥

वीररघ्वीट्शठारातियतीन्द्रे न्यस्तसंपदम्।
परितुष्टरमाश्लिष्टं दयासागरमाश्रये॥ ९७ ॥

वेदान्तदेशिकाख्येन यतिना संस्तुतं सदा।
आराध्यमानं मालोलं दयासागरमाश्रये॥ ९८ ॥

अहोबिलं समासाद्य प्रतिष्ठामङ्गलोत्सवम्।
समाप्य लक्ष्म्या संदीप्तं दयासागरमाश्रये॥ ९९ ॥

गारुडाद्रेः शेषशैलं त्वरयागत्य सानुगैः।
क्रीडन्तं रमया सार्धं दयासागरमाश्रये॥ १०० ॥

कल्याणश्रीनिवासार्यराघवस्य गृहं ययौ।
स्वयमेव रमाकान्तः दयासागरमाश्रये॥ १०१ ॥

अनन्तशयनार्येण विद्वद्भिश्च समागतः।
पुलकाङ्कितसर्वाङ्गः कल्याणार्यः समर्चयत्॥ १०२ ॥

प्रातर्मालोलमाराध्य मध्याह्नाराधनेऽपि च।
तदीयाराधनं कृत्वा सर्वान् समभिपूजयत्॥ १०३ ॥

सर्वे सन्तुष्टहृदयाः स्तम्भडिम्भागमेन च।
मन्त्राक्षतांश्च संप्राप्य ययुः स्वं स्वं गृहं शुभाः॥ १०४ ॥

॥ इति श्रीदयासागरशतकं समाप्तम् ॥